

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P., s.r.o.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., s.r.o., so sídlom v B., IČO: X., proti povinnému **S. M.**, bývajúcemu v L., **o vymoženie 222 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3 Er 1442/2010, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 31. januára 2013 sp. zn. 6 CoE 19/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Liptovský Mikuláš unesením zo 4. októbra 2012 č.k. 3 Er 1442/2010-44 exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. a/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a rozhodol o náhrade trov exekúcie.

Krajský súd v Žiline uznesením z 31. januára 2013 sp. zn. 6 CoE 19/2013 odvolanie oprávnenej odmietol ako oneskorene podané. Vychádzal z toho, že prvostupňové uznesenie bolo oprávnenej prostredníctvom jej právneho zástupcu doručené 15. októbra 2012, nasledujúcim dňom jej začala plynúť zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania, ktorá v zmysle § 57 ods. 2 O.s.p. uplynula 30. októbra 2012. Oprávnená podala odvolanie na poštu až 31. októbra 2012, teda po uplynutí zákonnej odvolacej lehoty.

Uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním. Namietala, že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), lebo jej odvolanie bolo odmietnuté v rozpore so zákonom, keďže uznesenie súdu prvého stupňa jej bolo doručené 16. októbra 2012 a nie ako nesprávne vychádzal odvolací súd 15. októbra 2012, ktorú skutočnosť preukazovala záznamom v jej registratúrnom denníku. Žiadala napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Povinný sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas osoba oprávnená na tento procesný úkon, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu. V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolanie oprávnenej smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky niektorého z vyššie uvedených uznesení, proti ktorým je dovolanie prípustné (§ 239 ods. 1 a 2 O.s.p.). Prípustnosť jej opravného prostriedku by prichádzala do úvahy len v prípade výskytu niektorej z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p.

V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Procesné vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až e/ O.s.p. oprávnená v dovolaní nenamietala a v dovolacom konaní ich existencia nevyšla najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

Dovolaiteľka tvrdí, že v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v § 237 písm. f/ O.s.p. Odvolaciemu súdu vytýka, že jej odvolanie odmietol ako oneskorene podané napriek tomu, že pre takýto postup neboli dané zákonné dôvody.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť procesne nesprávny postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožňuje realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Judikatúra za prípad odňatia možnosti pred súdom označuje aj postup súdu, ktorý sa z určitého procesného dôvodu odmietne zaoberať meritom veci (odmietne podanie alebo konanie zastaví alebo odvolací súd odmietne odvolanie), hoci procesné predpoklady pre taký postup nie sú dané (viď R 23/1994).

Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1 veta prvá O.s.p.). Do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď

došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty (§ 57 ods. 1 O.s.p.). Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca; ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 57 ods. 2 O.s.p.). Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 3 O.s.p.).

Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že v danom prípade bolo prvostupňové uznesenie doručené oprávnenej prostredníctvom jej právneho zástupcu 15. októbra 2012. Zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania jej začala plynúť dňom 16. októbra 2012 a uplynula 30. októbra 2012, ktorý pripadol na deň pracovný (utorok). Oprávnená podala odvolanie na pošte (až) 31. októbra 2012 (teda po uplynutí odvolacej lehoty uvedenej v § 204 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd neprihliadol na tvrdenie oprávnenej preukazované jej registratúrnym denníkom, že uznesenie súdu prvého stupňa jej bolo doručené 16. októbra 2012, nakoľko z doručky o doručení uznesenia prvostupňového súdu založenej na čl. 48 spisu nesporne vyplýva, že uvedená zásielka bola oprávnenou prijatá 15. októbra 2012; zaregistrovanie zásielky v registratúrnom denníku oprávnenej je internou záležitosťou oprávnenej, ktorá je pre posúdenie hodnovernosti údajov na doručke irelevantné.

Dovolací súd vzhľadom na vyššie uvedené dospel k záveru, že odmietnutím odvolania v procesnej situácii, v ktorej boli pre to dané zákonné predpoklady v zmysle § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p., nebola oprávnenej odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

V dovolacom konaní úspešnému povinnému vzniklo právo na náhradu trov konania voči oprávnenej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodal návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. septembra 2013

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková